C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-1807/26 Judecătoria Orhei sediul Central
4-26000402-03-4r-04052026 Judecător Veronica Cupcea

D E C I Z I E
În numele Legii

03 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către reprezentantul agentului constatator al INSP, Daniel Munteanu, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 30.03.2026 pronunțată pe cazul contravențional cu privire la acuzația adusă în cauza **SRL ”Kadiasker-Trans”** în comiterea contravenției prevăzută de art.236 alin.(1) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin procesul verbal cu privire la contravenție decizia agentului constatator nr.DCT04 168995 din 28.11.2025 s-a constatat că persoana juridică SRL ”Kadiasker-Trans”, la 19.06.2024, la ora 06.35, în Orhei (Pelivan) traseul R-6 Chișinău-Orhei-Bălți, km 49, 700m, proprietarul vehiculului în termen de 60 zile, nu a comunicat în condițiile art.4431 alin.(2) Cod contravențional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția constatată cu mijloace tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, ignorînd prevederile art. 16 prim alin. (1) și 443 prim alin. (2) din Codul contravențional, comisă cu automobilul de model Mercedes-Sprinter 316CDI cu n/î *****, ignorînd prevederile RCR, pct. 47.(1) lit.a) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 10 la 20 km/oră.

Prin decizia înscrisă în procesul verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a sancționat persoana juridică SRL ”Kadiasker-Trans”, în baza art.236

alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 14 unități convenționale, echivalentul sumei de 700 lei.

La 0nefiind deacord cu decizia de sancționare în temeiul art.236 alin.(1) din Codul contravențional. administratorul SRL”Kadiasker-Trans” a depus contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Central din 30.03.2026 s-a admis contestația depusă de societatea cu răspundere limitată ” Kadiasker-Trans”. S-a anulat decizia agentului constatator nr. DCT04 168995 din 28.11.2025, prin care societatea cu răspundere limitată ”Kadiasker-Trans” a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional. S-a încetat procesul contravențional pornit în privința persoanei juridice societatea cu răspundere limitată ” Kadiasker-Trans” în temeiul 236 alin.(1) Codul contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției

La 14.04.2026 împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen agentul constatator al INSP, Daniel Munteanu, prin care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță.

În motivarae recursului se invocă că instanța a admis în mod eronat contestația formulată de S.R.L. „KADIASKER-TRANS” și a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție. În opinia sa, agentul constatator a desfășurat procedura contravențională cu respectarea prevederilor Codului contravențional, fiind administrate probe suficiente, pertinente și concludente care demonstrează existența contravenției și justifică sancționarea societății.

Recurentul arată că încălcarea regimului de viteză a fost constatată prin intermediul Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, utilizând un mijloc tehnic omologat și verificat metrologic. Din materialele cauzei rezultă că vehiculul de model „Mercedes Sprinter”, cu numărul de înmatriculare *****, aparține cu drept de proprietate S.R.L. „KADIASKER-TRANS”, iar imaginile și înregistrările efectuate constituie probe admisibile ale contravenției.

Potrivit recurentului, după identificarea proprietarului vehiculului, acestuia i-a fost expediată, în conformitate cu art. 443[1] alin. (1) din Codul contravențional, solicitarea privind comunicarea identității persoanei care conducea vehiculul la momentul săvârșirii contravenției. Întrucât societatea nu a prezentat, în termenul legal de 60 de zile lucrătoare, declarația prevăzută de art. 443[1] alin. (2), agentul constatator a procedat în mod legal la întocmirea procesului-verbal în privința proprietarului vehiculului, în temeiul art. 443[1] alin. (5) din Codul contravențional. Procesul-verbal a fost întocmit în conformitate cu prevederile legale, iar copia acestuia a fost expediată societății prin scrisoare recomandată cu aviz de primire, fiind respectată procedura prevăzută de Codul contravențional. Totodată,

recurentul combate concluzia instanței privind imposibilitatea sancționării persoanei juridice. Acesta arată că art. 236 alin. (1) din Codul contravențional nu exclude răspunderea persoanelor juridice, iar potrivit art. 17 alin. (2) din Codul contravențional, sancțiunile contravenționale pot fi aplicate atât persoanelor juridice.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referințe nu au fost depuse.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Lecturând hotărârea contestată, Colegiul ajunge la concluzia, că respectiva este adoptată în corespundere cu prevederile art.462 alin.(1) CCo, care stipulează că *hotărârea judecătorească urmează a fi legală, întemeiată și motivată*.

Colegiul penal reține că, conform art. 375 alin. (1) și (2) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenționale, potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravențional, înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În acest sens instanța de recurs reamintește că, în conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-

verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

La fel se relevă că, potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de către agentul constatator la faza stabilirii faptei contravenționale.

În conformitate cu art. 425 alin.(3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, conform prevederilor art. 425 alin.(1) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform alin. (5) al articolului enunțat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

La caz, întru respectarea garanțiilor sus indicate Colegiul penal conchide că, instanța de fond prin prisma art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional, fiind investită cu examinarea în fond a cauzei contravenționale în privința lui SRL ”Kadiasker-Trans” în comiterea contravenției prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, just a constatat că la caz lipseşte unul din elementele componenței de contravenție (subiectul), iar lipsa componenței echivalează lipsei faptului contravenției prevăzută la art.236 alin.(1) Cod contravențional, din care considerent procesul contravențional urmează a fi încetat, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

În speța dedusă judecății, materialele cauzei denotă faptul că prin decizia agentului constatator nr.DCT04 168995 din 28.11.2025, persoana juridică SRL ”Kadiasker-Trans”, a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute la art.236 alin.(1) din Codul contravențional, pentru faptul că, la

19.06.2024, la ora 06.35, în Orhei (Pelivan) traseul R-6 Chișinău-Orhei-Bălți, km 49, 700m, proprietarul vehiculului (automobilul de model Mercedes-Sprinter 316CDI cu n/î *****) în termen de 60 zile, nu a comunicat în condițiile art.4431 alin.(2) Cod contravențional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția (ignorarea prevederile RCR, pct. 47.(1) lit.a) al RCR, depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum, de la 10 la 20 km/oră".

Așadar, pentru fapta prejudiciabilă descrisă, agentul constatator a emis la 28.11.2025 decizia de sancționare în privința persoanei juridice SRL "Kadiasker-Trans", în baza art.236 alin. (1) Cod contravențional, dispunând sancționarea acesteia cu amendă în mărime de 14 unități convenționale, echivalentul sumei de 700 lei.

În context, Colegiul arată că latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.236 alin. (1) Cod contravențional are următoarea structură: fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de a conduce mijlocul de transport cu depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră și locul comiterii contravenției – în localitate, unde limita maximă de viteză a vehiculelor este de 50 km/h.

Deci, din sancțiunea normei legale rezultă că, subiect al contravenției prevăzută de art.236 alin.(1) din Codul contravențional, poate fi doar persoana fizică.

Tot aici, Colegiul penal va reține prevederile art.17 Cod contravențional, potrivit cărora: ***(2) Persoana juridică răspunde contravenţional în cazul în care norma materială din partea specială a cărţii întîi prevede expres sancţionarea ei.***

Astfel, la caz corect s-a constatat faptul că persoana juridică SRL "Kadiasker-Trans" nu este subiect al contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) din Codul contravențional, din motiv că norma materială nu prevede expres sancționarea persoanei juridice.

Din considerentele enunțate supra, prima instanță corect a statuat că în acțiunile persoanei juridice SRL "Kadiasker-Trans" lipsește faptul contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, iar răspunderea juridică pentru necomunicarea de persoana juridică a identității conducătorului mijlocului de transport este prevăsută de art. 234 Cod contravențional.

Totodată, Colegiul arată că invocarea recurentului cu privire la faptul, că la emiterea soluției pe caz instanța de judecată ar fi luat în considerație doar poziția procesuală a contravenientului nefiind apreciate obiectiv și deplin probele existente la dosar, nu corespunde adevărului, or poziția persoanei juridice SRL "Kadiasker-Trans" coroborează cu materialele cauzei și circumstanțele de fapt constatate la caz.

Faţă de cele precitate Colegiul penal reține că, în corespundere cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Potrivit prevederilor art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Reieșind din cele relevate, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia primei instanțe în speța dedusă judecății de a înceta procesul contravențional din lipsa faptului contravenției. Se mai remarcă că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, iar hotărârea emisă a fost adoptată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În concluzie, Colegiul penal notează că nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul din cadrul INSP al IGP, Daniel Munteanu și a menține hotărârea judecătoriei hotărârii judecătoriei Orhei sediul Central din 30.03.2026 fără modificări.

Conducându-se de art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către agentul constatator al INSP, Daniel Munteanu, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei sediul Central din 30.03.2026 pronunțată în cauza contravențională cu privire la acuzația adusă lui **SRL ”Kadiasker-Trans”** în comiterea contravenției prevăzută de art.236 alin.(1) CCo, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: